

[Thomsen.]

mange smaa Hjem, hvor Arbejdsløshed, Dyrtid og anden Modgang har slaaet slemme Huller i Økonomien, samt Udgifter, som maa afholdes, for at Lefvoden nogenlunde kan opretholdes i de Tusinder af smaa Tjenestemandshjem, hvad der er af den største Betydning for Samfundet. Der har, saa vidt jeg har kunnet forstaa, ikke været nogen principiel Uenighed Partierne imellem om, at disse Udgifter var nødvendige. Man forstaaer derfor heller ikke, at der skal være nogen principiel Uenighed om, at de Midler, der er nødvendige til at dække disse Udgifter, maa skaffes til Veje. Det forekommer mig, at disse ekstraordinære Udgifter bør dækkes ved ekstraordinære Indtægter, og mit Parti finder det i høj Grad stemmende med Retfærdighed og Rimelighed, at de Personer og Institutioner, som i disse vanskelige Tider har store Indkomster, fortrinsvis skal dække disse særlige Udgifter for derigennem at bidrage til at bøde paa de Uretfærdigheder, som Godernes Fordeling saa tit og stærkt bærer Præg af. Vi finder det saa meget mere rimeligt og for vort Samfund sundt, at en saadan, omend meget svag, Udligning finder Sted, som mange af de store Indtægters Fremkomst skyldes de samme Forhold, som andre Steder slaar de dybe Huller.

Naar det kommer til Stykket, er der vel heller ingen eller i alt Fald kun faa, der vil gaa andre Veje end de i Lovforslaget afstukne ved Tilvejebringelsen af den nødvendige Dækning, saa meget mindre som disse Veje nu i et Aar er prøvet og fundet baade gode og velegnede. Naar jeg læser i det andet høje Tings Betænkning om Lovforslagets Dækningsregler,

„at de løbende Udgifter maa dækkes af tilsvarende Indtægter, og at disse næppe for Tiden kan skaffes til Veje paa synderlig bedre Maade end efter de i Forslaget indeholdte Principper,“

— en Udtalelse, som er fremsat af Partiet Venstre —, maa jeg tro, at dersom der udelukkende tages saglige Hensyn, vil der ikke kunne være stor Uenighed om dette Lovforslag.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Rasmussen Flemløse: Lovforslaget har i det andet høje Ting været gjort til Genstand for en ret indgaaende politisk Drøftelse, en Drøftelse, som jeg ikke finder Anledning til at søge at genoptage her. Jeg skal blot

i saa Henseende henvise til de Udtalelser, som under Lovforslagets Behandling i Folketinget er fremsat af mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, Udtalelser, som jeg for mit personlige Vedkommende kan tiltræde.

Nu er Paaligning af Merindkomstskat altsaa paa ny prøvet her i Landet, og det vil ikke kunne nægtes, at den højtærede Finansminister maa være tilfreds, for saa vidt angaar Udbyttet af denne Skatteform, men jeg tror paa den anden Side, at Ministeren i sit stille Sind som særlig skattekyndig kvier sig og maa kvie sig noget ved den Form, under hvilken disse Midler er tilvejebragt. Jeg tillod mig i Fjor ved Behandlingen af den gældende Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten at udtale min Betænkning særlig ved Merindkomstskattebestemmelserne, idet jeg gjorde gældende, at disse Bestemmelser i alt for vidt Omfang vilde vise sig at faa Vilkaarlighedens Præg, at denne Form for Beskatning ikke med Hensyntagen til Ret og Billighed kunde praktiseres efter de da foreslaaede Regler. Jeg er i Modsætning til den ærede socialdemokratiske Ordfører ikke enig i, at Loven har virket som af ham udtalt i hans indledende Bemærkninger. Finansministeren vil heller ikke med nogen Stykke kunne hævde, at Praksis har vist, at min Forhaandskritik i saa Henseende var ubeføjet. Selvfølgelig kan det hævdes, at Hensigten er naaet, at Midlerne er skaffet til Veje, og at det er Hovedsagen, men jeg advarer imod en saadan Betragtning. Jeg tror ikke, nogen Regering kan være tjent med at praktisere en Lov, der saa udtalt, som Tilfældet efter min Opfattelse er med denne, har Vilkaarlighedens Præg.

De to Oppositionspartier her i Tinget stillede i Fjor et Ændringsforslag til det tilsvarende Lovforslag. Det tilsigtede en Udskillelse af forskellige Tilfælde, i hvilke Paaligning af Merindkomstskatten maatte siges at være ubillig. Der blev intet Hensyn taget til vore Ønsker i saa Henseende, og nogen stor Tro har jeg heller ikke til, at Flertallet nu ønsker at tage et saadant Hensyn. Men vi anser det i hvert Tilfælde vedblivende for en Nødvendighed, at der indføres Bestemmelser i Lovforslaget, der i videre Omfang, end Tilfældet er nu, sikrer mod udtalt Vilkaarlighed i Beskatningen.

I det foreliggende Lovforslag er der, som paapeget af den højtærede Finansminister, sket enkelte Ændringer fra i Fjor, Ændringer, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men kun gøre et Par Bemærkninger til. For det første skal jeg